

Mustafa Öcalan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.9.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Öcalan (1951)

Mustafa ÖCALAN

1951 Ordu - Mesudiye Celal Köyü doğumlu. İlk öğrenimini köyünde tamamlayarak 'Tek seçeneğimdi' dediği Ladik Akpınar İlköğretmen Okulu'na girdi. 1969 yılında bitirerek ilkokul öğretmeni oldu ve beş yıl bu görevde kaldı. 1974 yılında girdiği İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim - İş bölümünden 1977'de mezun oldu. Sırasıyla: Bursa - Orhaneli Göynükbelen, Edremit Okuma Yazma Okulu, Kütahya Emet Dereköy, Sakarya Gökent Ahmetçavuş İlkokulları öğretmenliği; Bitlis Güroymak, Bolu Taşkesti Ortaokulları ile Sakarya Sapanca, Burdur Karamanlı, Sakarya Sapanca (Tekrar) , Burdur Ağlasun, İstanbul Söğütlüçeşme, İstanbul Şişli Çağlayan Liseleri Resim-İş öğretmenliği görevlerinde bulunarak 1996'da kendi istemiyle emekli oldu. Daha sonraki yıllarda da özel eğitim kurumlarında öğretmenlik mesleğini sürdürmeye devam etti.

Bu süreçte 'Demokratik Öğretmen Hareketi' içerisinde yer aldı. Mesleki dernek ve sendika örgütlenmelerine katkı sağladı. 1990-95 yılları arasında Eğitim - İş Sendikası Şişli Şube Başkanlığı ve Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube Sekreterliği görevlerinde bulundu. Halen özel bir eğitim kurumunda öğretmenliğini sürdürmeye devam etmektedir.

Evli, ikisi müzik eğitimi öğretmeni, biri de müzik eğitimi almakta olan üç oğul babası.

Eserleri:

Hücrelerim Çocuktan adlı bir şiir dosyası.

Yazıcı Tahir adlı öykü dosyası.

A Hasan'ım

Hasan Güzel'e

Bana gül atacağın
hiç aklıma gelmemiştii,
Pir Sultan mı sandın beni
a canım
a Hasan'ım?

Böylesi de hiç
başıma düşmemiştii.

Yıllarca
yeşerttiğim ekinler
başığa durmadan
böyle biçilmemiştii.

Delinin attığı taşı
kuyudan çıkarmak
benimle sana mı kaldıydı?

Emek
hovardaca savrulurken
ülkemde,
atılan taşı
kuyudan çıkarmakta değil,
attırmamakta marifet!

Bana gül atacağın
hiç aklıma gelmemiştii

Pir Sultan mı sandın beni
a canım
a Hasan'ım...

İstanbul / 1994

Mustafa Öcalan

Adana'nın Yolları

'Adana'nın yolları taştan.'

Yaka paça götürülen
babasının
peşi sıra çırpınıyordu.
14-15 yaşlarında
Bir kız:

'Baba! baba! '

Tırnak etten mi sökülmüştü ne?

20 Aralık 94
'Sen çıkardın beni baştan.'

Koparmak için
uç veren filizleri
uzandı kocaman elleri...

14-15 yaşlarında
bir kız
çırpınıyordu
ulaşmak için babasına:

'Baba! Baba! '

Daha büyüyeceksin yavrum
daha serpilecek,
daha bileneceksin gülüm
daha bilgilenecek.

Alın terlerimizi içerlerken
muşmula suratlılar
görecekler
meyveye duranları!

Davullar
güm güm vuranda
gör hallerini...

23 Aralık/ 1994 Şişli

Mustafa Öcalan

Ağlasun

Ver elini Ağlasun,
ağlamak olur mu hiç?

Ben seninle de olurum...

Üstelik serin Sapanca suyundan
dodurup bir avuç
serpeceğim sırtlarından
sularına Akdeniz'in...

Ve
selamlar alıp
Sapanca çocuklarından
vereceğim ellerine birbir
Ağlasun ocuklarının...

Acın
 acım,
tasan
 tasam olacak,
sevincim
 sevincim...

Ben ÷lkemle olacağım,
ağlamak olur mu hiç
Ağlasun

Ağlasun/1982

Mustafa Öcalan

Asıl

Neden geldin dünyaya,
yaşamağa mı?

"Yaşa öyleyse gönlünce
gül inci dişlerinle".
diyebilecek miyim?

Asıl ben onu düşünüyorum...

Ağlasun / 1985

Mustafa Öcalan

Ayrılık Dediğin

"Yastığım
yorganım
döşegiim,

uyku tulumum
benim.

Sana alışmıştıım,
üzgünüm,
hoşça kal! ...

"Üzerinde sabahlanan mukavva parçasına yazılanları okudum aniden...Kızılay'dan ayrılıyorken daha da çoğaldı hüznüm. Ayrılığın böylesi... Ne de güzelmiş...

17-18 Haziran 1995/ Kızılay

Mustafa Öcalan

Binatlar Hep Gülecek

"Onat teröre yenik düştü."
diyorlar,
sen gülüyorsun...

Seni sevgi seni
seni yiğit seni
seni güzel seni
seni kavga seni
seni özlem seni
seni umut seni
seni sevda seni

Onat hep gülüyor,
Binatlar hep gülecek!

Karlı dağlarımız varken
başları bulut bulut,

yemyeşil ovaları
duruyorken yurdumun
bin atlı bin atlı,

geliyorken
tepik sesleri
karınlarından anaların

Onatlar gülecekler
Binatlar hep gülecek...

Yeşilpınar / 13 Aralık 1995

Mustafa Öcalan

Bir Isınıldı ki...

Sağanak...

Yaşlı
genç
çocuk
eş dost
sundurmada toplandı.

Cıgaralar
haşlak mısır
çekirdek
sunuldu elden ele.

Kucak değiştirdi bebeler
bir ısınıldı, bir ısınıldı ki...

Sapanca / 1982

Mustafa Öcalan

Bosna'nın Çocukları

Oynuyorlardı
ürkek ürkek.

Bomba düştü üstlerine
tıpkı ülkemdeki gibi
Bosna'lı çocukların...

Güvercin olup uçtular
sonsuzluğa...

Gülüyorlardı...

Eylül / 1995 İstanbul

Mustafa Öcalan

Çınar

İnat 12'sine
doğdum 13'ünde eylülün...

Kocaman gövdem olacak
up-uzun dallarım
geniş geniş yapraklarım

Nice serçecikler
yuva yapacak koynumda
keklikler, bülbüller, üveyikler,

nice yaşlılar soluklanacak gölgemde,
nice çocuklar oynayacak
Gözlerinde yıldızlar...

Bingöl Dağları'ndan Celal Yaylası'na
İda Dağı'ndan Toronto'ya uçacağım
katıp tüm güvercinleri peşime...

Homeros uğurlayacak beni
ellerinde karanfil,
çatlayacak Zeus kıskançlığından...

Son durağım Havana olacak
yani,
komşu olacağım Amca'ya
koskoca Türkiye yüreğimde.....

29 yaptım eylülü
s.....tir çektim 12'sine...

İnat 12'sine
doğdum 13'ünde eylülün...

13 eylül/ 2006 - Altınoluk

Mustafa Öcalan

Çocuklarıma

Haydin çocuklar
çaldı ziliniz
çaldı ziliniz.

Söyler misiniz
ne yapardım
olmasaydı
sıcak sevginiz?

Sapanca / 1982

Mustafa Öcalan

Dığıl

'Bugün pazar' değil sevgilim
'Bugün beni ilk kez güneşe' de 'çıkarmaları'.

Sosyalci Şükrü
Müzikçi Kâzım
ve oğlum Memet'le,
sabahın köründe
kendimiz çıkıp güneşe
tırmanmağa soyunduk
Akdağ'ı...

Akdağ'ın yamacını
çalısını taşıdı
zambağını gülünü
gevenini kekiğini
umudumuzu
hele de umudumuzu
katıp önümüze;

azığımız, tüfeğimizle
tırmanmağa soyunduk
Akdağ'ı...

Bir keklik uçtu sevgilim
süzülerek,
bir arı vınladı,
bir sığırcık sekti kayalıklardan...

Tutsaklığı aşığıda kodum sevgilim
işte haykırıyorum Kirazlı'dan
Kirazlı yaylası'ndan...

Kirazlı hey!
Kirazlı hey!

Bir pınar akıyor burada sevgilim
öyle gür ki,
bir su kaynıyor güzelim
öyle derinden,
doğa çıldırmış bir tanem Kirazlı'da
sen yoksun...

Mahpus karakol
tüzük yönetmelik
kelepçe pranga
yüz kırk bir - yüz kırk iki de
kodum onları taa aşığıda.

Kirazlı yaylası' nın söğütleri
bol dallı budaklı,

gövdeleri yüce sevgilim
gövdeleri kalın.
Hele kökleri, hele kökleri
sarmış toprağını da
kucaklamış koca Akdağ'ı...

Ben bu gün
burada,
Kirazlı yaylası'nda,
bilmem kaç bin yıl önce yaşamış
Helenli,
Romalı dedelerimle dertleşeceğim.

- Sagalassos komşu olur Kirazlıyla -

Boyunlarına sarılıp,
sakallarını okşayacağım.
Birbirine vuracak şarap çanaklarımız.
Tüm Romalı kızlarla nişanlanacağım.
Adları Perge olur,
Aspendos olur
Efes, Hiyerepolis,
Aizani olur
fark etmez.

Altın saçlı,
ceylan bakışlı
ahu gözlü
sütun bacaklı
nur taneleri...

El ele tiyatrosuna girip
kol kola volta atacağız
nur tanelerimle
agorasında Sagalassos'un...

-Volta hep damda mı atılır? -

Kafa tutacağım
Romalı nişanlarımla
İskender'e...

İskender, İskender!
Hep yıkar mısın be oğlum
hep keser misin?
Tanrı dünyayı
yikanların
yüzü suyu hürmetine mi döndürüyor?

"Yolcu yolunda" deyip sevgilim
domates ekmek yiyip bir tanem
kana kana su içip
Kirazlı yaylası'ndan
yollandık...

Ha babam
ha Memed'im
ha canlarım
umut yücede
güzel, iyi yücede...

Boşandı terler...

"Keçilere bak keçilere! "

Ulan keçiler
ulan keçiler
ne diye bizden önce ha
ne diye bizden önce?

Severim keçileri
teslim olmazlar kayalıklara
çıkalar inadına tepelerine
tepinirler...

Akdağ'ın yolları patika sevgilim
kolay geçilmez,
odun yüklü eşekleriyle şalvarlı kadınlar
bir aşağı, bir yukarı
gidip gelir,

Çatlak, dikenli elleri
tüm güzellikleriyle sevgilim
tüm güzellikleriyle...

Burası
üç bin küsur yükseklikte
Akdağ'ın doruğu.
Yüce yüce...

Ben özgürlüğü bulacaktım buralarda
sevgiyi,

ekmeği, gülü
ben seni bulacaktım güzelim
ben seni...

Kızlarım, oğullarım
umutlarım yarınlarım.

Sen hey!
Sen gül!
Sen tatlı dilli sevgilim.

Ben burada
bu yücede
bula bula hey bal dudaklım
keçi diğılı buldum, keçi diğılı!

Akdağ'ın akında
Akdağ'ın yücesinde
Akdağ'ın bulutunda...

Keçi diğılı nedir güzelim,
Odun mudur kömür müdür?
okul mudur yol mudur
iş midir güç müdür
umut mudur?

Ben şana koşuyorum sevgilim
emeğe, işe
üretene, dişliye
güzel ellere koşuyorum.

Ben tutsaklığa
mahpusa kelepçeye
acıya işkenceye
didişmeğe hırlaşmağa
ben sana koşuyorum gül yüzlüm
ben sana...

30 Haziran / 1986 Ağlasun

Mustafa Öcalan

Dolap Beygiri

79 Bursa'sının
stadyum duvarları
95 eylülünde
yeniden çıktı karşıma
yokuşunda Cağaloğlu'nun...

Cip cop tamamdı
kaldırım taşları kanlandı
vaay benim öğretmenim! ...

Diyalektik,
dönüp dolaşıp
aynı yere gelmek midir
dolap beygiri gibi? ...

İstanbul / 1995

Mustafa Öcalan

Enayi

'Hayvan bunlar be hayvan
deli bunlar deli
alıp hepsini
kapatacaksın tımarhaneye
adam resmen ötüyor horoz gibi.'

Tımarhaneye kapatınca
hepsini
işsiz kalacağını düşünmüyor
enayi!

Çınlatmak istiyorum kulaklarını
Öktay Akbal'ın
'Önce ekmekler bozul(du) ' madı
öğretmenlerini bozdular ülkemin
sonra da ekmeklerini.

Onlar hayvan değil
fidanlarım,
onlar deli değil
çınarlarım...

- Sokrates'e de deli demişlerdi -

Horoz gibi ötmek varken
tavuk gibi gıklamak niye?

Onlar benim yarınlarım.

Mustafa Öcalan Çağlayan - 1997

Mustafa Öcalan

Gelincik

Buğday tarlasında
bir gelincikti;
kırmızıları sevda,
siyahları kirpikti...

Alamadım avuçlarıma,
duyamadım kokusunu;
esen bir sam yeliyle
kaybolup gitti...

Haziran / 1991 -Çağlayan

Mustafa Öcalan

Gözleme

Sen hiç
gözleme yedin mi oğlum
sacın üzerinden kapıp?

Demir eyiş yedin mi
boğazında gözlemeyle?

İçtin mi oğlum
eğilip gözesine
Hacesbek'in suyunu?

Aah! .. Oğlum ah!
Aştın mı Yellice' den öteye
gözleme kokusu burnunda?

Ağlasun/1985

Gözleme: Yufka ekmeği.
Eyiş: Yufka çevirgecinin demirden yapılmış olanı.

(Düşüncelerinizi yazın lütfen...)

Mustafa Öcalan

Gözleri Çocukların

Biliyorum
şair olmadığımı;
bizim kitap
'Ekmeyen biçmemeli.' der.
Ancak
söyleyebilirim sevdiğimi
aşkı
ve yaşamın hakçasını.
Bir de
gözlerini çocukların,
gözlerinin içindekileri...

Mustafa Öcalan

Gül Açacak

Dağın arkasında güneş
tomurcuklar içinde bir gül
ve ben.

Güneş doğacak
gül açacak
ya ben ne olacağım? ...

İstanbul/1989

Mustafa Öcalan

Gül ısına

Kurt binmiş
dalına elmanın
sayrı salacak

İçir ki şişe
salla ki düşe

toprak olup
güneşe durup

kırmızı yapa
bal yapa
sulu yapa elmayı.

Bebek yiye,
yiye büyüye,
büyüye düşünene,
düşüne yürüye
yürüye

özgürlüğe...

Gün ışığıya
gül ısına
gürleye kahkaha
hep ağızlarda.

Ağlasun / 1985

Mustafa Öcalan

Güller de Ak

Akdağ'ın başı ak
benim gönlüm ak
paşamınki kara...

Ak süt emer bebeler
'Gül memeden"
güller de ak
Akdağ'ın başı da
Paşa' mınki kara...

Sevdiğim kadın
birlikte söyleyelim mânilerimizi
Akdağ'ın akında

Duysun Anadolium
türkülerin söylendiğini!

Şenlensin ovalarım
yaylalarım
kentlerim!

Paşam Paşam
gönlü kara paşam!

Güller güller
kızarmak güneşimizde...

Ağlasun / 1985

Mustafa Öcalan

Günü Beklerken ve Marmara

Gemiler gemiler
kara bedenli gemiler,
çökmüşler sularına Marmara'nın
kirletirler ha
kirletirler.

Dolanıp duruyor martılar
üstlerinde,
elipsler teğetler çizerek..

Neşelerinden mi,
kursak tasalarından mıdır
çığırkanlıkları?

Gemiler gemiler
hüzün mü, sevinçmi yüklüdürler
bilinmez...

Cerrahpaşa Camii gövdesi
yarı ahşap,
yarı kesme taştan yapılı.
Yamamışlar böğrüne
imamın evini,
yeşile boyalı pencereler
ince demir parmaklı...

"Allahü ekber
Allahü ekber! "

Yırtıyor kulakları
Bedevi' nin sesi,
çok var daha
gündoğumuna oysaki...

Kasetçalara okutuyor ezanı
ışıklar yakılmamış, belli
Tanrının has kulu
uykusunu böler mi?

Gemiler gemiler
kara bedenli gemiler

İnce uzun direklerinde
oynak ışıklarıyla,
sarhoş balıklar
karanlık, çürük sular üstünde
tasa mı, umut mu yüklüdürler
bilinmez...

Cerrahpaşa Camii minaresi
fırlayıp füze örneği
İkiye bölmüş
fayını Marmara'nın.

Bir yanda
Burgaz, Kınalı, Heybeli
öte yanda Büyükada,
Kalamış,
Bostancı sahilleri...

Yine doluyor beynime
bu seher öncesi
17 ağustos
can kırımı iniltileri...

Kelebek kanadı yüreğim yırtılıyor...

Gemiler gemiler
kara bedenli gemiler
giderler birazdan süzülerek,

sıla mı,gurbet mi, götürürler
Bilinmez...

Kelebek kanadı yüreğim yırtılıyor...

Mustafa Öcalan

Hasret Acılara

Sana da
bana da
ona da
bize de
size de,

Kısa kes be oğlum
desene ki
tüm insanlığa...

İnsanlığın olsun kahkaha
İnsanlığın olsun dünya
insanlığın olsun yaşam
ölümcüllerin değil!

Öyle bir dünya ki
hasret(!) acılara...

Ağlasun / 1985

Mustafa Öcalan

Hasreti Haykırmak

Bulut bulut
kar kar
Akdağ
kavak ağacının ardından.

Bir aydınlık var orada
en arkada
güneş mi doğacak ne!

Doğsun hele
hele bir doğsun
öpeceğim onu
alınının ortasından.

Sonra da,
emekçilerle bir olup
haykıracağız hasretimizi ona
Akdağ kadar.

Nisan / 1985 Ağlasun

Mustafa Öcalan

Hücrelerim Çocuktan

Ben bir öğretmenim.

Her çocuk bir çiçek
ve ben
çiçeklerle doluyum...

Yüreğimde yürecikleri,
yüzümde gülücükleri,
gözlerimde gözleri var...

Her çocuk bir Türkiye
ve ben
Türkiyelerle doluyum.

Ben bir öğretmenim.

Vitamin, protein, mineral
yoksa da bedenimde
beslenirim sevgileriyle çocukların.

Her çocuk bir dünya
ve ben
dünyalarla doluyum...

Ben bir öğretmenim

dört yanım çocuk dolu
hücrelerim çocuktan...

Aralık / 1987 Sefaköy

Mustafa Öcalan

İnsan Ürettikçe

Tomurcuk açıp
gül kızardıkça,

yağmur yağıp
ekin yeşerdikçe,

bebeler
düşe kalka
büydükçe,

insan ürettikçe
güzeldir.

İstanbul / 1995

Mustafa Öcalan

Kadınlar Gördüm

Kadınlar gördüm
kapısında hastahanelerin
hasta çocuklar kucaklarındaydı.

İnip kalkarken göğüsleri
çite bacaklı çocukların
sönük gözlerinde
okyanuslar kabarıyordu.

Kadınlar gördüm
kapısında hastahanelerin
hasta Çocuklar kucaklarındaydı.

Göz göze gelip
göz göze konuşuyorlardı...

Ağlasun / 1984

Mustafa Öcalan

Karlı Dağların Ardı

Tatlı bir söz
güler bir yüz
ve gözler,
gözlerin içindekiler
anlatılanlar
anlatılamayanlar
söylenenler
söylenemeyenler...

Söyler misin güzelim
nedir yaşam?
Kavga mı, barış mı
öfke mi, sitem mi

ölüm mü, ayrılık mı
sevdami, düş mü, gerçek mi
yalan mı, sevgi mi, hasreti mi?

Söyler misin
neden solar çiçekler
tomurcuklar neden açar?

Karlı dağların ardını bir ben bilirim...

İstanbul / 1989

Mustafa Öcalan

Kor

Ben sevdamı
attım da içime
bir kor gibi

demedim kimselere...

İstanbul /1991

Mustafa Öcalan

Merhaba Öğretmenim

Üzülüyorum
eriyorum
yaşıyorum...

Başımı cama dayıyorum
buğulanıp alacalanıyor dışarıları...

Daha şimdiden
ayrılmağan
özlemeğe başladım okulumu.

Okulumun duvarlarını
koridorlarını
sınıflarını.

Hele de bahçede,
koridorda,
sınıflarda;

bağıran,
koşan,
zıplayan;

öbek öbek,
cığıl cığıl
boy boy,
tombul tombul
sıska sıska;

siyah saçlı,
sarı saçlı,
kumral saçlı;

Ela gözlü,
kara gözlü,

çocuklarımı,
oğullarımı,
kızlarımı
özledim bile şimdiden...

Sesleri yankılanıyor kulaklarımda

- Günaydın öğretmenim
- Nasılsınız öğretmenim?
- Ama neden öğretmenim?
- Olmaz ki öğretmenim
- Unuttum öğretmenim
- İyi günler öğretmenim...

Dişim çekilir gibi,
gül dalından
fidan toprağından
koparılır gibi bir şey
bu yaşadığım...

İçim sızlıyor,
acıyor,
kanıyor...

Kar damlası gibi yuvarlanıyor
yaşlar yanaklarından.

Bacaklarım titriyor,
kopuyor sanki bağlarım yaşamla...

"Toparlanmalıyım" diyorum,
"Gören mören olur da
ağlayacak denli
yürekli olduğumu sanırlar sonra..."

Ama dostlarım inanın,
unutmayacağım sizleri hiç,
ayırmayacağım yanımdan,
yankılanacak sesleriniz
kulaklarımda hep
inanın.

Hem gene karşılaşırız sizlerle
kim bilir?

Uçsuz bucaksız Anadolu bozkırları' nda,
ıssız köy yollarında
ekin, tütün, mısır tarlalarında didinirken
ya da,
kalabalık ve uğultulu İstanbul caddelerinde
adımlarken yalnızlığımı,

Bakarken bazı bazı
hasret gidermek için
okul kapılarına
ağlamaklı ama umutlu...

Geçerken önlerinden
ter kokulu fabrikaların,

parklarda izlerken

başları önlerine eğik insanlarımı...

Belki de giderken
tek ayak üstünde
bir İETT otobüsünde
ya da ne bileyim
barış kutlamalarında
Kadıköy İskelesi' nde
Emeğin Bayramı' nda
Taksim'de...

Horonlarımızı tepip,
söylerken türkülerimizi
yan yana yürürken...

'Merhaba öğretmenim! ' le
irkilebilirim...!

.

İşte o zaman
işte o zaman
kimse tutamaz beni...

Alır başımı vururum beyazına dağların
kimse tutamaz beni...

Sahi siz öğretmen de olursunuz değil mi?

Neden olmayasınız ki?

Duyuşen
Tonguç
Sıdika Avar gibi, Hürrem gibi
Fakir gibi, Başaran gibi, Talip gibi...

Seversiniz öğrencilerinizi
benim sizi sevdiğimce üstelik...

Düşen yağmur
patlamağa durmuş tomursunuz
barışsınız, sevgisiniz
ekmeği dilim dilim dilimleyecek umutsunuz
yurtsunuz...

Sizler yaratacaksınız
"Ülkemin aydınlık ve güzel günlerini"

Hoşça kalın dostlarım
yarınlarım

sevdalılarım
hoşça kalın
hoşça kalın...

Ocak 1996 / Çağlayan

Mustafa Öcalan

Ne Güzel

Yan yana gelip,
Toroslara karşı
objektife poz vermek
ve izlemek güneşin doğuşunu
ne güzel.

Ne güzel
yan yana gelip
yürümek birlikte
zerine Torosların...

Sagalasos/1985

Mustafa calan

Noam Chomskiy ve Çağla Erik

Noam Chomskiy
bir büyük yürek, düşünür
ABD'li...

"En büyük terörist ABD.
Türkiye'de ABD'nin polisi bölgede..."
Diyormuş!

Ah Chomsky
kominist Chomsky
nasıl da bozuyor işimizi
"azılı ABD. Düşmanı"
Yaşar Pamuk gibi

DGM' de yargılayıp da
Mamak'ta Yatırmalı seni,
Boyu devrilesi! ...

Papatya papatya
beş kız babasıydı
Yaşar Pamuk.

Karadeniz dalgalı saçları,
sarı pos bıyıklarıyla
kızıl, mahçup yüzlüydü,
hep düşünürdü...

Granit bilincinde
Türkiye yüreğiyle,
Sapanca İlkokulu'nda
çağla erik gözlü
kızların,
oğulların
bir yiğit öğretmeniydi...

"ABD. bizi sömürüyor,
Ulusal Bağımsızlığımızı korumalıyız."
Dedi diye sınıfında,
gammazladı çömezler.

Ayırdılar onu okulundan
öğrencilerinden,
tam beş ay
maaş vermediler ona!

Sapaca'nın kirazı dalda kaldı birazı.

Trabzon kızı Esmâ eşiydi
Sümerbank basmasından
Anadolu Anadolu entarisi,
"misir püskülü " saçlarında
yaşmaklı yazmasıyla
çocuklarının can annesiydi...

Ne yapsın dı şimdi Esmâ
ne etsin, nerelere gitsindi,
saçını başını mı yolsundu?

Sapanca'nın elması
kanar eylül yarası.

Bir yere gitmedi,
saçını başını da yolmadı Esmâ.

Dert kaydattı tenceresinde
çağla erik yedirdi de kızlarına,
bildirmedi ellere hiç
duyurmadı çakallara...

Ah Chomsky
Kominist Chomsky!
O' da bozuyor işimizi
Azılı ABD düşmanı
Yaşar Pamuk gibi.

DGM' de yargılamalı da
Mamak'ta yatırmalı seni
Boyu devrilesi...

Sapanca! da Güldibi
Mutlak açar gülleri...

Sapanca/ 1980

Mustafa Öcalan

Oh Olsun

Karası
sarısı
beyazı,
çocukların tümü güzel...

Fırçalar ellerinde
ortada yer küre
boyuyorlar ha bire
maviye, yeşile...

Oh olsun oh olsun
nükleere oh olsun!

Oh olsun oh olsun
sömürüye oh olsun!

Karası
sarısı
beyazı,
çocukların tümü güzel...

Sefaköy/1987

Mustafa Öcalan

Orkestra

Ekmeliyiz oğlum Memet
lkemin toprağına sevgiyi,
patır patır yara / yara da toprağı
boy vermeli derinden...

Sklp atılmaya artık
kırılmaya
kurutulamaya bir daha.

Serpile serpile geliŖe
geliŖe ki,
insanlar alıŖır
insanlar tok
insanların elinde oğlum Memet
bir demet iek
hem de karanfilinden,
beyazından alından.

Ağızlarda oğlum Memet
bir türkü,
bir türkü ki
tüm yurdumuz
orkestra orkestra

Mustafa calan

Sekiş

Buğday başaklarından
saçlarına taç yaptığım
keklik sekişli kızlar
nerdesiniz?

Islanmasam gözlerinizde
avuçlarınızda yanmasam
yankılanmasam seslerinizde
saçlarınızda savrulmasam da
unutamadığım
sekişiniz...

Kavaklı dere boylarında
saklambaç oynadığım
ceylan kaçışlı kızlar
nerdesiniz?
Halhal olmasam bileklerinizde
gerdanlarınıza dizilmesem
menguşlenmesem kulaklarınızda
parmaklarınızda gezinmesem de
unutamadığım
kaçışınız...

Aralık 1999 /Yeşilpınar

Mustafa Öcalan

Sendikam

Sendikam
yüce bir sevda,

karlı dağ başı
ülkemin topraklarında.

Bir orman,
gürül gürül bir nehir...

süzülen ışık
karanlığına varoluşların...

Bir umut
bir umut
düş değil...

2 Haziran / 1995

Mustafa Öcalan

Serçecikler

İzledim serçecikleri
onlar benden habersiz.

Sekiz on kadardılar
yavruydular.

Birlikte kaldırıp gagalarını
birlikte vurdular
tepesine armudun.

Öyle sevinçliydim ki!

Sapanca/1982

Mustafa Öcalan

Sılaya Sitem

Doğdum ev
belendiğin beşik
apaladığım sedir
beni tınmadı.

Açlığımı kapattığım ambar
salındığım salıncak
eskittiğim kara lastik
tavandaki ekin orağım
beni tınmadı.

Kapı kollarını yeniden tuttum
duvarlarına sürdüm ellerimi
ayran içtiğim bakır tas
tavanda asılı sarı çiçek
beni tınmadı.

Ellerini yüzlerini okşadım
Urbalarını terini kokladım
"Ana! Baba,
işte ben geldim
gözyaşlarım avuçlarımda! '
diye ünlendim de
kimse beni tınmadı.

" Nedem
nerelere gidem? "

Çekip gitmişler
kardaşlarım ırgatlıktan kaçıp.
çekip gitmişler
bacılarım
yabana
kuşa kurda.

Harmandaki buğday yığını
koyunumuz
kuzumuz
çekip gitmiş...

"Evimiz
yolumuz
toprağımız suyumuz
emmim dayım,
Çocukluğum hey! '

diye ünledim de
kimse beni tınmadı...

Ürktüm yalnızlığımdan
sokuldum yalnızlığıma...

Temmuz 1999 – Mesudiye

Mustafa Öcalan

Suları Avuçlamak

Bu insanlar
bu benim insanlarım.

Yoksa da
üstlerinde post
ceplerinde harç,

sürecek toprağı
yontacak ağacı da
yoksa,

aşacaklar elbet
Toros' lardan
avuçlayacaklar
sularını Akdeniz' in...

Sagalasos/1985

Mustafa Öcalan

Şiir

Hani
öz su toplarya
arılar çiçeklerden,
yetmez...

.

Bir de süzeceksin
çok kez
arı kanadından...

Yetmez...

Üstelik aşk kokacak
emek kokacak
ve de didişmek
aynı zamanda...

Şiir...

14 Eylül / 2006 Altıoluk

Mustafa Öcalan

Ŗöyle bi

Ŗöyle bi gerinerek
tok
ve tasasız

öylesine dost
ve kardeŖçe,

özgür
yıldızlarca

Gölmek
dolaŖmak
Ŗöyle bi.

Sapanca/1982

Mustafa Öcalan

Şu Heykel Şu Çınar

Şu heykel
şu çınar
yüzyıllar ötesinden
ses veriyorlar
yüzyıllar sonrasının
karanlığına...

Gecenin 01'i.

Şu heykel
şu çınar
ne güzel uymuş
mehtaba,
ne güzel uymuş
Anadolu'ya,

takılıvermişler
kanat kanada
kelebekler gibi...

Şu heykel
şu çınar,
Şeyh Bedrettin'den
Pir Sultan'dan
Yunus'tan Emrah'tan
Dadaloğlu'ndan Nâzım'dan;

şu heykel,
şu çınar
Veysel'den Hasan Hüseyin'den
dizeler yansıtıyor
taş duvarlara,

sevgiler saçıp
baş kaldırıyorlar
düşmanlıklara...

Ah...
Şu heykel
şu çınar
beni deli mi edecekler?

Seviyorum onları
Kerem'in Aslı'yı
sevdiği kadar...

Sagalassos / 1984

Mustafa Öcalan

Teşekkür

Direncim
umudum
güzelliğim
tutduğum dalım oldunuz.

Teşekkür ederim
çocuklarım
gençlerim size.

Ekim / 1995 – Yeşilpınar

Mustafa Öcalan

Tıpı Tıp

'Kurşun gibi ağır' hava
sancılı.

Resim dersi
6 / Fen'de
söyleştik
sanat üzerine
öğrencilerimle.

Onsuz uygarlaşmanın
olanaksızlığı
yargısına vardık
birlikte.

Derken,
tıp tıp
tıpı tıpı
tıp...
Aktı durdu
sınıfın tavanı.

'Resim yaptınız mı
siz hiç
yağmur sesinde? "

Gülümsediler küskün yüzleriyle.

'Yapmadıysanız yapın öyleyse! '

Suskun,
doluca Engin:
'Öğretmenim
yağmurun sesinden geçtik
altında yapıyorum resmimi! '

İnmişti kafasına kalemine
yağmur damlaları.
tık tık
tıkı tık...

Mart / 1989 Ağlasun

Mustafa Öcalan

Utani

UTANI

Yer vermemek uğruna
başın eğik duruyorsun
belli ki utanıyorsun.

Utanman insanca da
anlayamıyorum
eğikliğini başının.

Anneni baban
ya da ne bileyim
babanı annen
nũ'lerken de utanıyorlardı herhalde
çocuk...

İstanbul / 1995

Mustafa Öcalan

Yeter

YETER

Koparmayın köklerimi
toprağımdan,

dallarımı budayıp
bulutlarla baş başa
bırakın beni
yeter...

Ne yapraklar yeşertirim
güneşe tutkun,
ne kuşlar büyütürüm
gözleri yıldızlı
dallarımda ben

Bulutlarla baş başa
bırakın beni
yeter...

Nisan / 1996 - Şişli

Mustafa Öcalan

Zor

Zor be kardeşim
ağız dolusu gülmek,
zor be
zor
zor!

Sapanca/1982

Mustafa Öcalan